

Міністерство освіти і науки України

Державний заклад
«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
кафедра політичних наук і права
Центр соціально-політичних досліджень «Politicus»

**X ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

**СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА
ДЕРЖАВА:
ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ
ТА ШЛЯХИ МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ**

30 квітня 2026 р.

м. Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»**

**X ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
з міжнародною участю**

**СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА:
ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ТА ШЛЯХИ
МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ**

30 квітня 2026 року

м. Одеса

УДК 321(477)(063)

DOI: <https://doi.org/10.24195/UkrainianState2026-10>

*Рекомендовано до друку Вченою радою Університету Ушинського
(протокол від 28 травня 2026 року № 14)*

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса, 30 квітня 2026 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2026. 583 с.

Рецензенти:

Кокорев О. В., доктор політичних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри журналістики, соціальних комунікацій і ІТ-права Державного університету Інтелектуальних технологій і зв'язку.

Петінова О. Б., доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Музиченко Г. В. – проректор з наукової роботи, доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Каменчук Т. О. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Таску-Ставре М. – доктор політичних наук, професор, професор Бухарестського університету (Румунія);

Хевцуріані А. – доктор наук у сфері міжнародних відносин, професор факультету права та міжнародних відносин, Грузинський технічний університет (Грузія).

У збірнику матеріалів X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів» представлено результати наукових досліджень науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти, молодих науковців та практиків із вітчизняних і зарубіжних закладів вищої освіти та наукових установ, об'єднаних прагненням до осмислення актуальних викликів державотворення, суспільного розвитку та післявоєнної відбудови України.

Матеріали збірника охоплюють широкий спектр актуальних проблем сучасної політичної, правової, економічної та соціогуманітарної науки. У наукових доповідях і дослідженнях висвітлено питання розвитку та модернізації політичних інститутів і процесів сучасної держави, правових та економічних механізмів відбудови України, інформаційної безпеки та протидії гібридним загрозам в умовах глобальних трансформацій. Значну увагу приділено філософським засадам державотворення, соціальним практикам і менеджменту соціокультурного розвитку, а також питанням євроінтеграції, транскордонної співпраці, міжнародних партнерств і регіональних стратегій сталого розвитку в умовах сучасних політичних та соціальних змін.

Збірник відображає високий рівень наукової дискусії та міждисциплінарного підходу до аналізу суспільно-політичних процесів, сприяє розвитку наукової комунікації та міжінституційної співпраці. Матеріали конференції становлять практичний і науковий інтерес для дослідників, викладачів, здобувачів освіти, представників органів державної влади, місцевого самоврядування та фахівців у сфері політичних, правових, економічних і соціогуманітарних наук.

Матеріали подано в авторській редакції. За зміст та достовірність наведених фактів, цитат і даних відповідальність несуть автори.

Кудля Ірина	ІНФОРМАЦІЙНІ ЗАГРОЗИ У ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ ТА МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ	311
Кузнецова Людмила, Литвиненко Оксана	ГІБРИДНІ ВІЙНИ ЯК СУЧАСНИЙ ВИКЛИК НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ	314
Лежнєв Олександр	ВІЗУАЛЬНА МОВА РЕКЛАМИ ВОЄННОГО ЧАСУ ТА ЇЇ ГЕНДЕРНІ ВИКЛИКИ В КОНТЕКСТІ ВИМУШЕНОЇ МІГРАЦІЇ	317
Литвиненко Роман, Кочина Валентина	ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОЇ РОБОТИ ПРАВООХОРОНЦІВ ІЗ ДЖЕРЕЛАМИ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ	322
Мордзинська Надія	КОГНІТИВНА БЕЗПЕКА ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ СУСПІЛЬНОЇ СОЛІДАРНОСТІ В УМОВАХ ГІБРИДНИХ ЗАГРОЗ	325
Пехник Алевтіна, Бахметьєв Андрій	ТЕХНОЛОГІЇ DEERFAKE І АУДІОПІДРОБОК У КОНТЕКСТІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ	327
Поправка Марія	ПОНЯТТЯ ТА ТИПИ ІНФОРМАЦІЙНО- ПСИХОЛОГІЧНИХ ОПЕРАЦІЙ	331
Рибчук Олег, Рибчук Олена	ДІАЛОГІЧНІСТЬ МИСЛЕННЯ ЯК ЧИННИК ПРОТИДІЇ ІНФОРМАЦІЙНИМ ОПЕРАЦІЯМ У СУЧАСНИХ ГІБРИДНИХ КОНФЛІКТАХ	336
Ростецька Світлана	СУЧАСНЕ РАБСТВО ЯК РИЗИК ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ БІЖЕНЦІВ У КОНТЕКСТІ ВІЙНИ	339
Селезньова Ольга	МАНІПУЛЯЦІЯ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СЕРЕДОВИЩІ ТА МОЖЛИВОСТІ ПРОТИДІЇ	341
Скриль Сергій	МІЖНАРОДНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ ДЕКОНСТРУКЦІЇ СВІТОВОГО ПОРЯДКУ	343
Тафінцева Світлана, Мотозюк Людмила	ПСИХОЛОГІЯ СПІЛКУВАННЯ В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ: ФОРМУВАННЯ КОГНІТИВНОЇ СТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ДО МАНІПУЛЯТИВНИХ» ВПЛИВІВ	345
Чернецький Олексій	ІНТЕГРАЦІЯ КІБЕРБЕЗПЕКИ В ЦИФРОВЕ УПРАВЛІННЯ КАДРОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ У ПУБЛІЧНОМУ СЕКТОРІ: ВИКЛИКИ ТА СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ	348
Шишкін Олексій	МОВА ЯК МАРКЕР НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ: ПОЛІТИЧНИЙ ВИМІР	350
Шпаківська Карина	ПРАВО НА ЦИФРОВЕ ЗАБУТТЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАХИСТУ ГІДНОСТІ ОСОБИ	354
Яковлев Денис	ЧОРНИЙ» PR ЯК РЕМАНЕНТ ДЕСТРУКЦІЇ ІНСТИТУЦІЙНОЇ ДОВІРИ	357
Цимбал Сергій	ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ ЯК ФАКТОР ІНСТИТУЦІЙНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ	361
Pronoza Inna	MECHANISMS OF INFORMATION INFLUENCE ON POLITICAL DECISION-MAKING IN THE CONTEXT OF DIGITALIZATION AND HYBRID THREATS	365

Литвиненко Р. Г.,
курсант навчально-наукового інституту №4
Харківського національного університету внутрішніх справ
Кочина В. В.,
доцент кафедри, кандидат педагогічних наук, доцент
Харківського національного університету внутрішніх справ
м. Харків, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОЇ РОБОТИ ПРАВООХОРОНЦІВ ІЗ ДЖЕРЕЛАМИ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

Дослідження цифрових доказів як специфічного виду доказової бази є критично важливим для сучасного кримінального провадження. У даній роботі розглядається спроможність використання таких даних у розслідуваннях, а також визначаються ключові вимоги до збору та аналізу інформації працівниками Національної поліції. Процес роботи з цифровими даними охоплює кілька взаємопов'язаних етапів, зокрема пошук, ідентифікацію, фіксацію та аналіз, з особливим акцентом на верифікації метаданих, цифрових слідів та приналежності облікових записів. Розвиток технологій змушує правоохоронні органи відходити від традиційних методів і впроваджувати новітні цифрові інструменти криміналістики. Це зумовлено тим, що значна частина життя сучасної людини перемістилася у віртуальний простір, залишаючи там невидимі на перший погляд сліди. Відтак, розуміння природи електронних носіїв інформації стає базовою вимогою до кваліфікації слідчого. Ефективність правосуддя тепер безпосередньо залежить від здатності вчасно виявити та правильно інтерпретувати великі масиви неструктурованих даних.

Актуальність цієї теми зумовлена тим, що використання цифрових доказів сьогодні має високий пріоритет [1]. Відповідно до ст. 84 та 99 КПК України, поряд із речовими доказами, повноцінну процесуальну вагу мають фотографії, електронні документи, аудіо- та відеозаписи [2]. Зокрема, дані з соціальних мереж стають дієвим інструментом для встановлення фактів вчинення правопорушень та ідентифікації причетних осіб, що безпосередньо впливає на ефективність професійної діяльності поліцейського. Соціальні платформи виступають не лише засобом комунікації, а й депонованим сховищем свідчень, які неможливо отримати іншим шляхом. Вони дозволяють реконструювати події минулого з високою точністю завдяки автоматичній реєстрації дій користувача. Законодавче закріплення статусу таких даних дозволяє використовувати їх як прямі докази в судовому засіданні. Окрім того, судова практика все частіше

демонструє успішні приклади винесення вироків на основі інформації з месенджерів та соціальних профілів.

Згідно зі ст. 25 ЗУ «Про Національну поліцію», робота з соціальними мережами підозрюваних проводиться в межах інформаційно-пошукових та аналітичних заходів [3]. Ця діяльність вимагає особливої ретельності, адже цифровий контент, на відміну від матеріальних носіїв, є надзвичайно вразливим до змін або видалення. Саме тому збір інформації проходить крізь чітко визначений алгоритм [5]. Поліцейські повинні діяти оперативно, оскільки підозрювані можуть знищити історію листування або видалити облікові записи за лічені секунди. Важливим аспектом є також використання спеціалізованого програмного забезпечення для автоматизованого збору відкритих даних (OSINT). Кожна дія правоохоронця на цьому етапі має бути чітко регламентована, щоб уникнути звинувачень у порушенні приватності або перевищенні повноважень. Тільки дотримання встановлених протоколів гарантує, що зібрані матеріали не будуть визнані недопустимими доказами в суді.

На початковому етапі пошуку правоохоронці виявляють джерела інформації та профілі користувачів, що дозволяє встановити персональні дані особи: від фактичного місця проживання до професійної діяльності та сімейного стану [5]. Наступний етап — ідентифікація — має на меті підтвердити зв'язок між цифровим профілем та конкретною особою. Це завдання часто ускладнюється анонімністю або використанням фіктивних акаунтів, що створює ризик хибних висновків [4, 6]. Слідчі змушені проводити перехресну перевірку даних, порівнюючи інформацію з різних джерел для підтвердження особистості. Аналіз списків друзів, спільних фотографій та типової поведінки в мережі допомагає викрити власників «ботоферм» або прихованих профілів. Нерідко саме дрібні деталі, такі як специфічний стиль мовлення або час перебування в мережі, стають ключем до розкриття аноніма. Це потребує від працівників поліції не лише технічних навичок, а й глибоких знань у сфері цифрової психології та лінгвістики.

Етапи фіксації та аналізу цифрових даних тісно взаємодіють між собою, фокусуючись на дослідженні метаданих. Аналізуючи дату, час публікації та геодані, слідство отримує можливість точно встановити місце та час події [5, 6]. Водночас застосовуються спеціальні методи документування та візуалізації, які гарантують цілісність, незмінність та відтворюваність інформації, запобігаючи її втраті. Окрему увагу приділяють автентичності облікових записів: досліджується походження даних та історія мережевої активності користувача, що безпосередньо впливає на доказову спроможність зібраних матеріалів [6].

Зокрема, технічний аналіз файлів дозволяє виявити ознаки монтажу або стороннього втручання в цифрові об'єкти. Створення дзеркальних копій сторінок (скріншотів із цифровим підписом або збереженням коду сторінки) забезпечує збереження доказу навіть після його видалення з мережі. Використання хеш-функцій для фіксації стану файлів є золотим стандартом, який підтверджує, що дані не змінювалися з моменту їх вилучення. Такий прискіпливий аналіз дозволяє виключити можливість маніпуляцій з боку зацікавлених осіб.

Таким чином, цифрові докази, отримані з соціальних мереж, є повноцінним джерелом інформації у кримінальному провадженні. Системний підхід до їх опрацювання дозволяє акумулювати значний обсяг відомостей, що сприяє не лише ідентифікації правопорушника, а й детальному встановленню всіх обставин вчинення злочину. Подальше вдосконалення методик роботи з електронними даними є безальтернативним шляхом для розвитку правоохоронної системи України. Впровадження штучного інтелекту для обробки великих масивів цифрових слідів може стати наступним кроком у підвищенні якості розслідувань. Проте ключовою залишається роль фахівця, здатного критично оцінити отриману інформацію та інтегрувати її в загальну систему доказів. Тільки поєднання високих технологій та чіткого правового регулювання забезпечить надійний захист суспільства в цифрову епоху.

Література:

1. Прокопенко Н. М. Методи та криміналістичного аналізу цифрових доказів: виклики та інновації. *Видавничий дім «Гельветика»*. 2023. №21. С. 12-17. URL:https://www.legalnovels.in.ua/journal/21-2_2023/21-2_2023.pdf#page=12
2. Квашук О. Д. Використання електронних доказів у кримінальному провадженні. *Центральноукраїнський вісник права та публічного управління*, Кропивницький, 2025. Випуск 2 (10). С. 50-56. URL: <https://cuj.dnuvs.ukr.education/index.php/cuj/article/view/109/105>
3. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII Відомості Верховної Ради України. 2015. №40-41. С. 379
4. Пашковський М. І. Обставини, що мають значення для кримінального провадження, та належність цифрових доказів з відкритих джерел. *Наукові перспективи*. Київ, 2024. Т. 10. С. 984-998
5. Л. Девід. Поточні виклики та майбутні напрямки досліджень для цифрової криміналістичної експертизи. *11-та конференція ADFSL з цифрової криміналістики, безпеки та права*. Флоріда, 2016. Т. 11. С. 1-11. DOI: <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.34898.76489>

6. Вівеканантх П. Роль криміналістики соціальних мереж у цифровій криміналістиці. *Міжнародний журнал інженерних та управлінських досліджень*. 2022. Т. 12. С. 1-3. DOI: <https://doi.org/10.31033/ijemr.12.4.1>

Мордзинська Н. А.,

кандидат політичних наук, доцент,
доцент кафедри політичних технологій
Київського національного економічного
Університету імені Вадима Гетьмана,
м. Київ, Україна

КОГНІТИВНА БЕЗПЕКА ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ СУСПІЛЬНОЇ СОЛІДАРНОСТІ В УМОВАХ ГІБРИДНИХ ЗАГРОЗ

Сучасні геополітичні трансформації супроводжуються безпрецедентним зростанням інтенсивності гібридних загроз, які докорінно змінюють природу міжнародних і внутрішньодержавних конфліктів. В епоху глобальної цифровізації та поширення новітніх медіа головним полем протистояння стає не лише фізичний, а й інформаційно-психологічний простір. Метою таких атак є не пряме військове знищення, а деконструкція державних інститутів шляхом руйнування внутрішньої єдності та довіри громадян. У цьому контексті суспільна солідарність перестає бути виключно соціально-філософською чи моральною категорією і трансформується у базовий елемент системи національної безпеки [2, с. 45].

Специфіка сучасних інформаційних операцій полягає у їхньому таргетованому впливі на нейрополітичні механізми масової свідомості. Агресор використовує технології глибокої маніпуляції для стимулювання відчуття перманентної загрози, продукування страху та поляризації поглядів. З політологічної точки зору, гіперболізація тривожності блокує раціональне сприйняття дійсності суспільством і руйнує емпатичні зв'язки між різними соціальними групами. Таким чином, гібридна війна спрямована на фрагментацію суспільства — створення стану «війни всіх проти всіх» всередині держави, що робить її інституційно нездатною до опору [3, с. 112].

Протидією цим деструктивним процесам виступає формування так званої «когнітивної солідарності» - колективної здатності суспільства критично осмислювати інформаційні потоки, верифікувати дані та зберігати довіру одне

Наукове видання

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса, 30 квітня 2026 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2026. 583 с.

Опубліковано в авторській редакції